

ПЕСНИК И МЕСЕЦ

Дан кад сјаше
са жарког ата
и ноћ зањише звездану љуљку,
песник и месец,
два нежна брата,
сретну се негде на брежуљку.

Око њих свици жиже носе
и попци раж тишине косе.
Бледа лица
и бујне круне
косе, и плави лептири снова.
То су чобани
што носе пуне
торбице звезда и цветова.

Травке снене очице бришу
и трепће цвеће; и уздишу
заљубљене принцезе брезе.

Песник убере
булку из траве,
а месец звезду с нежним зрацима,
тада се куцну
и наздраве
пољу и реци и шумарцима!

Па дуго један другом
у воћу
рецитују своју самоћу...

Добрица Ерић